

LEGE nr. 305 din 12 iulie 2006

privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986, și a Protocolului de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnate de România la 15 februarie 2006

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 685 din 10 august 2006

Parlamentul României adopta prezenta lege.

ART. 1

Se ratifica Convenția europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986, intrată în vigoare la 1 ianuarie 1991 și semnată de România la 15 februarie 2006.

ART. 2

Se ratifica Protocolul de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnat de România la 15 februarie 2006.

Aceasta lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VACAROIU

București, 12 iulie 2006.
Nr. 305.

CONVENȚIA EUROPEANĂ
pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente

și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986*)

*) Traducere

PREAMBUL

Reamintind ca scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai buna unitate între membrii săi și ca statele membre ale Consiliului Europei, care au semnat prezenta convenție, doresc sa coopereze cu celelalte state în ceea ce privește protecția animalelor vii utilizate în experimente sau în alte scopuri științifice,

recunoscând ca omul are obligația morala de a respecta toate animalele și de a lua în considerație capacitatea acestora de suferinta și memoria lor,

acceptând în egala măsura ca omul are nevoie, în cautarile sale pentru dobândirea de cunoștințe în domeniul sănătății și siguranței, sa folosească animale, în cazul în care acest lucru se face în condiții rezonabile, având ca rezultat o extindere a cunoștințelor sau orice alte beneficii pentru om ori animale, chiar în condițiile în care omul folosește aceste animale pentru hrana, îmbrăcăminte și ca animale de povara,

incercand sa limiteze folosirea animalelor în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice, sa caute înlocuirea acestor utilizări practice cu măsuri alternative și sa incurajeze folosirea acestor măsuri alternative,

dorind sa adopte prevederi comune în scopul de a proteja animalele folosite în astfel de proceduri care pot cauza durere, suferinta, disconfort sau raniri de durata și de a asigura, în situația în care acestea sunt inevitabile, o reducere la minimum,

s-au convenit următoarele:

PARTEA I

Principii generale

ART. 1

1. Prezenta convenție se aplica în cazul oricăror animale folosite sau care se intenționează a fi folosite în orice procedura experimentală științifică, în situația în care acea procedura poate cauza durere, suferinta, disconfort sau raniri de durata.

2. În textul prezentei convenții:

a) animal, dacă nu poate fi altfel calificat, reprezintă orice vertebrat viu, excluzând omul, inclusiv formele larvare sau formele reproducătoare care pot trai liber, dar excluzând din aceasta categorie alte forme fetale ori embrionare;

b) intenționat a fi folosit înseamnă crescut sau păstrat în scopul de a fi vândut, înstrăinat ori folosit în orice proceduri experimentale sau științifice;

c) procedura reprezintă orice folosire în scopuri experimentale sau științifice a unui animal, căruia îi poate cauza durere, suferința, disconfort sau raniri de durată, inclusiv orice desfășurare a unei acțiuni intenționate sau susceptibile să aibă ca rezultat nașterea unui animal în oricare asemenea condiții, dar excluzând cele mai puțin dureroase metode acceptate în practica modernă (acestea fiind metodele "umane") de omorare sau de marcarea a unui animal.

O procedura începe atunci când un animal este mai întâi pregătit pentru utilizarea lui și se încheie când nu se mai efectuează observații ulterioare (în scopul efectuării acelei proceduri); eliminarea durerii, suferinței, disconfortului sau ranirilor de durată prin folosirea cu succes a anesteziei ori analgeziei sau a altor metode care nu plasează animalul folosit în afară scopului acestei definiții;

d) persoana competentă înseamnă orice persoană care este considerată de o parte semnatară a convenției a fi competentă pe teritoriul sau pentru a desfășura funcția descrisă în prezenta convenție;

e) autoritate responsabilă reprezintă, pe teritoriul unei părți, orice autoritate, organism sau persoana desemnată pentru scopurile prezentei convenții;

f) amplasament reprezintă orice facilitate mobilă sau fixă, orice clădire, grup de clădiri sau orice alte incinte, inclusiv locurile care nu sunt în întregime împrejmuite ori acoperite;

g) amplasament pentru reproducere reprezintă orice amplasament unde animalele sunt reproduse în scopul de a fi folosite în diferite proceduri;

h) amplasament de stocare reprezintă orice amplasament, altul decât cel de reproducere, în care animalele sunt ținute în scopul de a fi folosite în diverse proceduri;

i) amplasament de folosință reprezintă orice amplasament unde animalele sunt folosite în proceduri;

j) metoda umană de sacrificare reprezintă sacrificarea unui animal cu un minim de suferință fizică și mentală, corespunzătoare speciei.

ART. 2

O procedura poate fi realizată în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

- a) (i) evitarea sau prevenirea bolilor, imbolnavirilor ori altor anomalii sau a efectelor lor la om, animale vertebrate sau nevertebrate și plante, inclusiv producerea unor medicamente de calitate, eficiente și testate în condiții de siguranță, sau a altor substanțe ori produse;
- (ii) diagnosticarea sau tratamentul bolilor, imbolnavirilor ori al altor anomalii sau al efectelor acestora la om, animale vertebrate și nevertebrate sau plante;
- b) detectarea, evaluarea, reglarea sau modificarea condițiilor fiziologice la om, animale vertebrate și nevertebrate ori plante;
- c) protecția mediului;
- d) cercetarea științifică;
- e) educația și instruirea;
- f) anchetele medico-legale.

ART. 3

Fiecare parte încearcă să urmeze toți pașii necesari pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei convenții și să se asigure de existența unui sistem efectiv de control și supraveghere, cât mai rapid cu putință și în toate situațiile, într-o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a acesteia.

ART. 4

Nicio prevedere a prezentei convenții nu afectează libertatea părților de a adopta măsuri stricte de protecție a animalelor folosite în diverse proceduri sau măsuri de control și restricție a utilizării animalelor în diverse proceduri.

PARTEA a II-a

Îngrijirea generală și acomodarea

ART. 5

1. Oricărui animal care este folosit sau se intenționează a fi folosit într-o procedură trebuie să îi fie asigurate acomodarea la condițiile de mediu, cel puțin un grad minim de libertate și mișcare, hrana, apa și îngrijire, potrivite pentru sănătatea și bunăstarea sa. Orice restricție față de măsurile prin care un animal poate să își satisfacă propriile necesități fiziologice și de comportament trebuie să fie limitată cât mai rapid posibil. În implementarea acestor prevederi, atenția trebuie să fie îndreptată asupra ghidului care conține reguli pentru acomodarea și îngrijirea animalelor, descris în anexa A la convenție.

2. Condițiile de mediu în care fiecare animal este crescut, menținut sau folosit trebuie să fie verificate zilnic.

3. Bunăstarea și starea de sănătate a animalelor trebuie să fie observate îndeaproape și periodic pentru a preveni durerea sau suferința care poate fi evitată, disconfortul ori ranirea de durată.

4. Fiecare parte trebuie să stabilească toate măsurile pentru a se asigura că orice defect sau suferință descoperită este corectată cât mai curând posibil.

PARTEA a III-a

Modul de desfășurare a procedurii

ART. 6

1. O procedură nu trebuie să vizeze unul dintre scopurile prezentate în art. 2 dacă există o altă metodă științifică satisfăcătoare, care să fie rezonabilă și disponibilă a fi folosită și care nu necesită utilizarea animalului.

2. Fiecare parte trebuie să încurajeze cercetarea științifică în sensul dezvoltării metodelor care pot furniza aceleași informații ca și cele obținute prin proceduri.

ART. 7

Când se execută o procedură trebuie să fie aleasă cu grijă specia, iar acolo unde este necesar trebuie să fie exemplificată autorității responsabile; trebuie să fie aleasă procedura astfel încât să fie selectată aceea care folosește un număr minim de animale, cauzându-le cât mai puțină durere, suferință, disconfort sau raniri de durată și care este cea mai în măsură să furnizeze rezultate satisfăcătoare.

ART. 8

O procedură trebuie să se execute sub anestezie locală sau analgezie ori prin alte metode desemnate să elimine cât mai rapid posibil durerea, suferința, disconfortul sau ranirile de durată, în situațiile în care:

a) durerea cauzată prin procedură este mai mică decât efectele negative asupra animalelor pe care le-ar avea folosirea anesteziei ori analgeziei; sau

b) folosirea anesteziei sau analgeziei este incompatibilă cu scopul procedurii. În astfel de situații trebuie să fie luate măsuri legislative și/sau administrative pentru a se asigura că asemenea proceduri sunt absolut necesare.

ART. 9

1. În cazul în care este planificat ca o procedură să aibă drept subiect un animal și în această situație va avea sau va putea avea loc un experiment în care animalul va suferi o durere

severă, procedura trebuie sa fie declarata în mod specific și justificată sau special autorizata de autoritatea responsabilă.

2. Măsurile legislative și/sau administrative potrivite trebuie sa fie luate asigurându-se ca procedura este absolut necesară. Aceste măsuri trebuie sa includă:

- o autorizație specială a autorității responsabile; sau
- o declarație specială privind asemenea proceduri către autoritatea responsabilă și acțiuni juridice și administrative ale acestei autorități, dacă respectiva autoritate nu este satisfacuta, în măsura în care procedura are o importanta suficienta pentru atingerea unor nevoi esențiale ale omului sau ale animalului, cuprinzând soluția problemelor științifice.

ART. 10

Animalul folosit în timpul procedurii trebuie sa fie manipulat astfel încât sa se respecte prevederile art. 5, cu excepția cazurilor în care aceste prevederi sunt incompatibile cu obiectivele procedurii.

ART. 11

1. La sfârșitul procedurii trebuie sa se decidă dacă animalul trebuie sa fie menținut în viata sau omorat prin metode "umane". Un animal nu trebuie sa fie păstrat în viata dacă nu poate reveni la starea normală de sănătate sau continua sa resimta durere ori disconfort.

2. Decizia menționată la paragraful 1 trebuie sa fie luată de o persoana competenta, în particular de un medic veterinar, sau de o alta persoana care, în acord cu prevederile art. 13, este responsabilă pentru sau îndeplinește procedura.

3. Când la sfârșitul unei proceduri:

a) un animal este menținut în viata, el trebuie sa primească îngrijire corespunzătoare stării sale de sănătate, sa fie pus sub observatia unui medic veterinar sau a altei persoane competente și sa fie păstrat în condiții corespunzătoare cerințelor prevăzute la art. 5. Se poate renunța la condițiile prevăzute în prezentul subparagraf dacă, în opinia unui medic veterinar, animalul nu suferă;

b) un animal nu este ținut în viata sau nu poate beneficia de prevederile art. 5 pentru buna sa stare de sănătate va fi omorat printr-o metoda "umană" cat mai rapid posibil.

4. Un animal care a fost folosit într-o procedura ce a avut drept consecinta o durere sau suferinta severă, fără a tine seama dacă anestezia sau analgezia a fost utilizata, trebuie sa fie folosit într-o procedura viitoare doar dacă și-a revenit la o stare buna de sănătate și la o stare generală buna, în oricare dintre următoarele doua situații:

a) procedura viitoare este una în care animalul este subiectul unei anestezii generale care se menține pana când animalul este omorat; sau

b) procedura viitoare va implica doar intervenții minore.

ART. 12

În ciuda prevederilor prezentei convenții, acolo unde este necesar pentru proceduri efectuate în scopuri legitime, autoritatea responsabilă poate permite ca animalul în cauza să fie eliberat, asigurându-se de faptul că s-au luat măsuri privind acordarea unei atenții maxime pentru siguranța și bunăstarea acestuia. Procedurile care implică eliberarea animalului nu vor fi permise decât în scopuri educaționale și de instruire.

PARTEA a IV-a Autorizarea

ART. 13

O procedură utilizată pentru unul dintre scopurile menționate la art. 2 poate fi realizată de către o persoană autorizată sau poate să intre sub directă responsabilitate a unei persoane autorizate ori dacă are în vedere un experiment sau alt proiect științific care este autorizat în concordanță cu prevederile legislației naționale. Autorizația va fi acordată doar persoanelor considerate competente de către autoritatea responsabilă.

PARTEA a V-a

Amplasamentele pentru reproducere și stocare

ART. 14

Amplasamentele pentru reproducere și stocare trebuie să fie înregistrate cu acordul autorității responsabile, cu excepțiile prevăzute la art. 21 și 22. Aceste amplasamente înregistrate trebuie să se supună cerințelor de la art. 5.

ART. 15

Înregistrările prevăzute la art. 14 trebuie să specifice persoana considerată competentă să administreze sau să planifice, pentru o îngrijire corespunzătoare a animalelor, speciile crescute ori menținute în amplasament.

ART. 16

1. Înregistrările ce vor fi făcute la amplasamentele de reproducere vor specifica animalele corespunzătoare care se reproduc acolo, numărul și speciile unor astfel de animale care sunt expediate, datele când pleacă, precum și numele și adresa celui care primește aceste animale.

2. Înregistrările ce vor fi făcute la amplasamentele de menținere vor specifica numărul și speciile acelor animale care intra și pleacă, datele acestor transferuri, locul de unde au fost achiziționate animalele în cauza, precum și numele și adresa celui care primește aceste animale.

3. Autoritatea responsabilă prescrie înregistrările care vor fi făcute și vor fi puse la dispoziție de persoana însărcinată din cadrul amplasamentelor menționate la paragrafele 1 și 2. Aceste înregistrări vor fi păstrate minimum 3 ani de la data ultimei înregistrări.

ART. 17

1. Fiecare caine și fiecare pisica dintr-un amplasament vor fi marcați individual și permanent, în cea mai puțin dureroasă manieră posibilă, înainte de a fi întarcati (separati de mama).

2. În cazul în care un caine sau o pisica nemarcată este adusă într-un amplasament pentru prima dată după ce a fost separată de mama (întarcată), aceasta va fi marcată cât mai rapid posibil.

3. În cazul în care un caine sau o pisica este transferată de la un amplasament la altul înainte de a fi întarcată (separată de mama) și nu este practic să fie marcată înainte, o înregistrare complet documentată, cu referire în special la mama, va fi păstrată până când va fi marcată.

4. Particularitățile identității și originii fiecărui caine sau fiecărei pisici vor fi introduse în înregistrările amplasamentului.

PARTEA a VI-a

Amplasamentele de folosință

ART. 18

Amplasamentele de folosință vor fi înregistrate sau altfel aprobate de autoritatea responsabilă și vor satisface condițiile menționate la art. 5.

ART. 19

Achizițiile vor fi făcute la amplasamentele de folosință pentru instalațiile și echipamentele potrivite speciilor de animale folosite și nivelului de performanță al procedurilor. Proiectarea, construcția și funcționarea unor astfel de instalații și echipamente se vor face astfel încât să se asigure faptul că procedurile sunt urmate cu cât mai mare exactitate, cu scopul de a obține rezultate efective cu un număr minim de animale și cu un grad minim de durere, suferință, disconfort și raniri de durată.

ART. 20

În amplasamentele de folosinta:

- a) se va/vor identifica persoana sau persoanele care este/sunt responsabilă/responsabile administrativ cu îngrijirea animalelor și cu funcționarea echipamentelor;
- b) se va asigura personal suficient instruit;
- c) îngrijirea se va face cu consultarea, aportul și tratamentul unui medic veterinar;
- d) un medic veterinar sau o alta persoana competenta va fi insarcinata cu supravegherea, în scopul asigurării bunastarii animalelor.

ART. 21

1. Animalele din speciile enumerate mai jos, destinate procedurilor, vor fi achiziționate direct sau vor fi obținute de la amplasamentele de reproducere. Pot exista excepții generale sau speciale obținute cu acordul părților:

- soarece (*Mus musculus*)
- sobolan (*Rattus norvegicus*)
- cobai (*Cavia porcellus*)
- hamster auriu (*Mesocricetus auratus*)
- iepure (*Oryctolagus cuniculus*)
- caine (*Canis familiaris*)
- pisica (*Felis catus*)
- prepelita (*Coturnix coturnix*)

2. Fiecare parte isi asuma extinderea prevederilor paragrafului 1 la alte specii, în particular la ordinul primatelor, imediat ce apare o cercetare justificabila privind furnizarea suficienta de animale crescute în scopul reproducerii din speciile în discuție.

3. Animalele fără stăpân aparținând unor specii domesticate nu vor fi folosite în proceduri. O excepție generală facuta în condițiile paragrafului 1 se referă la pisicile și cainii fără stăpân.

ART. 22

În amplasamentele de folosinta vor fi utilizate numai animalele procurate din amplasamentele de reproducere și din cele de menținere, cu excepția cazului în care exista diverse înțelegeri între părți.

ART. 23

Procedurile vor fi, în cazul în care sunt autorizate de autoritatea responsabilă, aplicate în afară amplasamentului de folosinta.

ART. 24

Amenajările vor fi făcute la amplasamentul de folosinta, pentru a menține înregistrări spre a fi puse la dispoziție după cum sunt solicitate de autoritatea responsabilă. În particular, aceste

înregistrări vor fi la un nivel suficient care să satisfacă cerințele art. 27 și suplimentar, vor preciza numărul și speciile tuturor animalelor achiziționate, locul de unde au fost achiziționate și data sosirii.

PARTEA a VII-a
Învățământ și instruire

ART. 25

1. Procedurile desfășurate în scop educativ, de instruire sau de perfecționare ori altele cu caracter ocupational, inclusiv îngrijirea animalelor folosite sau care vor fi folosite în proceduri, trebuie comunicate autorității responsabile și vor fi efectuate de către sau sub supravegherea unei persoane competente, care va fi responsabilă de asigurarea faptului că procedurile sunt în conformitate cu legislația națională și în termenii prezentei convenții.

2. Procedurile ce includ un scop educațional, de instruire sau de perfecționare, altele decât cele menționate la paragraful 1, nu vor fi permise.

3. Procedurile menționate la paragraful 1 vor fi limitate la cele absolut necesare scopului educațional sau de instruire în discuție și vor fi permise numai dacă obiectivul lor nu poate fi atins prin metode audio-vizuale efective comparabile sau prin orice alta metoda potrivita.

ART. 26

Persoanele care duc la îndeplinire procedurile sau iau parte la acestea ori care îngrijesc animalele folosite în proceduri, incluzând și supravegherea, vor trebui să aibă pregătire sau instruire adecvată.

PARTEA a VIII-a
Informații statistice

ART. 27

1. Fiecare parte va culege informații statistice despre utilizarea animalelor în proceduri și aceasta informație va fi făcută publică, în cazurile în care legea prevede astfel.

2. Informația va fi colectată, respectându-se:

a) efectivele și tipurile de animale folosite în proceduri;

b) efectivele de animale din categoriile selectate, folosite în proceduri, direct implicate în medicina, precum și în educație și instruire;

c) efectivele animalelor din categoriile selectate, folosite în proceduri având ca scop protecția omului și a mediului;

d) efectivele animalelor din categoriile selectate, folosite în proceduri specificate de lege.

ART. 28

1. Ca obiect al cerințelor legislației naționale legate de secret și confidențialitate, fiecare parte va comunica anual secretarului general al Consiliului Europei informațiile referitoare la cele menționate în paragraful 2 al art. 27, prezentate în forma prevăzută în anexa B la prezenta convenție.

2. Secretarul general al Consiliului Europei va publica informația statistică primită de la părți, respectând cele menționate în paragraful 2 al art. 27.

3. Fiecare parte este invitată să comunice secretarului general al Consiliului Europei adresa propriei autorități naționale, la care informațiile vor fi obținute la cerere. Aceste adrese vor fi cuprinse în publicațiile statistice făcute de secretarul general al Consiliului Europei.

PARTEA a IX-a

Recunoașterea procedurilor efectuate pe teritoriul altor părți

ART. 29

1. În situația în care nu este necesar, pentru evitarea repetării procedurilor cerute de lege referitor la sănătate și securitate, fiecare parte, acolo unde este aplicabil, va recunoaște rezultatele procedurilor efectuate pe teritoriul altei părți.

2. În acest scop, în situația în care este practicabil și legiferat, părțile își acordă asistența mutuală, în particular prin furnizarea informațiilor legate de propria legislație și de practicile administrative referitoare la cerințele procedurilor ce urmează să fie efectuate, sprijinind înregistrarea rezultatelor, precum și a informațiilor practice legate de aceste proceduri pe propriile teritorii și de autorizare sau de orice altă măsură administrativă specială ce are legătura cu aceste proceduri.

PARTEA a X-a

Consultări multilaterale

ART. 30

În termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții și la fiecare 5 ani după aceasta data sau mai frecvent, dacă o majoritate a părților o cere, părțile susțin consultări

multilaterale în cadrul Consiliului Europei pentru a examina aplicarea prezentei convenții și solicitarea revizuirii ei sau extinderii procedurilor. Aceste consultări au loc în cadrul întâlnirilor convenite de secretarul general al Consiliului Europei. Părțile comunica secretarului general al Consiliului Europei numele reprezentanților cu cel puțin două luni înaintea întâlnirilor.

PARTEA a XI-a Prevederi finale

ART. 31

Prezenta convenție este deschisă pentru semnare de către statele membre ale Consiliului Europei și de către Comunitatea Europeană. Ea face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la secretarul general al Consiliului Europei.

ART. 32

1. Prezenta convenție intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni după data la care 4 state membre ale Consiliului Europei și-au exprimat consimțământul de a fi legate prin aceasta convenție, potrivit prevederilor art. 31.

2. În acord cu un semnatar care ulterior își exprima consimțământul de a fi legat prin prezenta convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării celor 6 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.

ART. 33

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului să adere la prezenta convenție, printr-o decizie luată de majoritatea prevăzută la art. 20.d din Statutul Consiliului Europei și prin votul unanim al reprezentanților statelor contractante cu drept de a fi reprezentate în Comitet.

2. Pentru orice stat care va adera la prezenta convenție aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ART. 34

1. Oricare semnatar, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare, poate face una sau mai multe rezerve. Nu poate fi făcută nicio rezerva la art. 1-14 sau 18-20.

2. Oricare parte care a făcut o rezerva în virtutea paragrafului anterior va putea sa o retragă parțial sau integral, prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei. Retragera va produce efecte la data primirii unei astfel de notificări de către secretarul general.

3. O parte care a făcut o rezerva fata de prevederile prezentei convenții nu poate solicita aplicarea prevederii de către orice alta parte; în orice caz, dacă aceasta rezerva este parțială sau condițională, respectiva parte poate solicita aplicarea acelei prevederi atât timp cat ea însăși a acceptat-o.

ART. 35

1. Oricare semnatar, la data semnării sau la depunerea propriului instrument de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare, va specifica teritoriul sau teritoriile unde prezenta convenție se aplica.

2. Oricare parte poate, la orice data ulterioara, sa extindă aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu specificat în declarație, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei. Pentru orice asemenea teritoriu, convenția va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data primirii unei asemenea declarații de către secretarul general.

3. Orice declarație facuta conform celor doua paragrafe anterioare, pentru orice teritoriu specificat într-o asemenea declarație, poate fi retrasă printr-o notificare adresată secretarului general. Retragera va produce efecte din prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii unei asemenea notificări de către secretarul general.

ART. 36

1. Oricare parte poate oricând sa denunțe prezenta convenție prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei.

2. O asemenea denunțare va produce efecte din prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data primirii unei asemenea notificări de către secretarul general.

ART. 37

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statele membre ale Consiliului Europei, Comunitatile Europene și orice stat care a aderat, în ceea ce privește:

- a) orice semnare;
 - b) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
 - c) orice data a intrării în vigoare a prezentei convenții, în acord cu art. 32, 33 și 35;
 - d) orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezenta convenție.
- Semnatarii, fiind împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Strasbourg la 18 martie 1986, în limbile engleza și franceza, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar, care va fi depozitat în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va trimite copii certificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, Comunităților Europene și oricărui stat invitat să adere.

ANEXA A

REGULI PENTRU ACOMODAREA ȘI ÎNGRIJIRE A ANIMALELOR (art. 5 din Convenție)

Introducere

1. Statele membre ale Consiliului Europei au decis că este important să protejeze animalele vii utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice și să se asigure că orice posibilă durere, suferință, disconfort sau ranire de durată asupra acestora, ca o consecință a procedurilor efectuate asupra lor, trebuie menținută la minimum.

2. Este foarte adevărat că anumite proceduri sunt efectuate în teren, în condițiile de viață ale animalelor sălbatice care trăiesc liber și se autointretin, dar asemenea proceduri sunt relativ puține la număr. Marea majoritate a animalelor utilizate în proceduri trebuie, pentru motive practice, să fie păstrate sub un anumit control fizic în ceea ce privește condițiile din afară imprejmuirilor, costurilor pentru animalele mici din casutele pentru animale de laborator. Aceasta este o situație în care se pot întâlni grave conflicte de interese. Pe de o parte, acestor animale nu trebuie să le fie reduse condițiile de mișcare, relațiile sociale și alte manifestări, pe de altă parte experimentatorii și asistenții acestora trebuie să aibă controlul complet asupra animalelor și asupra condițiilor de mediu. În această confruntare de interese animalele pot uneori să fie luate în considerare în mod secundar.

3. Pentru aceasta, Convenția europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice (Convenția) prevede la art. 5 că: "Oricărui animal care se folosește sau se intenționează a fi folosit într-o procedură trebuie să îi fie asigurate acomodarea la condițiile de mediu, cel puțin un grad minim de libertate și mișcare, hrana, apa și îngrijire, potrivite pentru sănătatea și bunăstarea sa. Orice restricție față de măsurile prin care un animal poate să își satisfacă propriile necesități fiziologice și de comportament trebuie să fie limitată cât mai rapid posibil."

4. Prezenta anexă schitează un ghid de bază cuprinzând cunoștințe și practici prezente pentru menținerea și îngrijirea animalelor. Acesta explică și suplimentează prevederile de bază ale art.

5. Obiectul acestuia este de a ajuta autoritățile, instituțiile și persoanele individuale în urmărirea scopurilor Consiliului Europei în aceasta problema.

5. Îngrijirea este un termen care, când este folosit în legatura cu animalele care se intenționează a fi folosite sau care sunt folosite în proceduri, acoperă toate aspectele relațiilor dintre om și animale. Aceasta reprezintă suma resurselor materiale și nemateriale mobilizate de om în sensul de a obține și menține un animal într-un stadiu fizic și mental în care acesta sa sufere cat mai puțin și sa se comporte cat mai bine în proceduri. Aceasta începe în momentul în care animalul este destinat utilizării în proceduri și continua pana la uciderea prin metode "umane" sau prin alta modalitate de eliminare din amplasament, în concordanta cu art. 11 din Convenție, după închiderea procedurilor.

6. Prezenta anexa are scopul de a furniza recomandări în legatura cu proiectarea corespunzătoare a locuințelor pentru animale. Exista totuși câteva metode de reproducere și păstrare a animalelor de laborator, mai ales în sensul controlului microbiologic al condițiilor de mediu. Personalul de îngrijire va trebui cateodata sa decidă caracterul și condițiile pentru animalele pentru care standardele de spațiu recomandate nu sunt suficiente, în special pentru animalele agresive. În aplicarea ghidului descris în prezenta anexa trebuie sa fie luate în considerare cerințele pentru fiecare dintre aceste situații. Mai mult decât atât, este necesar sa fie foarte clar statutul acestui ghid. Spre deosebire de prevederile Convenției insesi, prevederile acestui ghid nu sunt obligatorii; acestea sunt recomandări ce vor fi folosite cu discreție, proiectate ca un ghid de practici și standarde pe care toți cei interesați trebuie sa se străduiasca sa le îndeplinească. Pentru acest motiv termenul "ar trebui" este de preferat termenului "trebuie". De exemplu, este mai mult decât evident ca hrana și apa trebuie sa fie furnizate (vezi pct. 3.7.2 și 3.8).

7. În final, pentru motive practice și financiare, echipamentele existente ale locuințelor animalelor nu este necesar sa fie înlocuite înainte de a se uza sau înainte de a deveni nefolosibile. Reamplasările nedotate cu echipamente în conformitate cu prezentul ghid trebuie sa fie completate și ajustate cat mai rapid posibil, corespunzător numărului și mărimii animalelor plasate în custi și tarcuri.

Definiții

În prezenta anexa, în același sens cu definițiile conținute în paragraful 2 al art. 1 din Convenție:

a) camere de păstrare înseamnă camerele în care animalele sunt în mod normal ținute, atât pentru reproducere, cat și pentru păstrare sau în timpul desfășurării procedurii;

b) cusca reprezintă un container fixat permanent sau mobil, care este închis prin pereți solizi și, cel puțin pe o latura, prezintă gratii sau plasa de sarma ori, acolo unde este potrivit, plasa și în care unul sau mai multe animale sunt păstrate sau transportate; în funcție de densitatea stocului și de mărimea containerului, libertatea de mișcare a animalelor este relativ restrictionată;

c) tarac reprezintă o suprafață închisă, de exemplu cu pereți, gratii sau plase de sarma, în care unul sau mai multe animale sunt păstrate; în funcție de mărimea spațiului închis și de densitatea stocului, libertatea de mișcare a animalelor este în mod obișnuit mai puțin restrictionată decât într-o cusca;

d) staul reprezintă o suprafață închisă, de exemplu cu gard din lemn, pereți, grilaje sau plase din sarma și situată în mod obișnuit în exteriorul clădirilor fixe permanente în care animalele păstrate în custi sau tarcuri pot să se deplaseze liber în timpul anumitor perioade, în acord cu nevoile lor comportamentale și fiziologice, cum ar fi exercițiile;

e) grajd reprezintă un spațiu închis, relativ mic, cu 3 pereți, în mod obișnuit cu iesle pentru mâncare și separări laterale, în care unul sau două animale pot fi păstrate legate.

1. Facilitățile fizice

1.1. Funcțiile și proiectarea generală

1.1.1. Orice facilitate trebuie să fie astfel construită încât să ofere condiții de mediu propice pentru speciile păstrate. Ele trebuie, de asemenea, să fie proiectate astfel încât să prevină accesul persoanelor neautorizate.

Facilitățile sunt parte a unui complex de clădiri mari care trebuie să fie protejate prin măsuri specifice clădirilor și planuri care să limiteze numărul celor care intra, prevenindu-se trecerea persoanelor neautorizate.

1.1.2. Este recomandat să existe un program de întreținere a acestor facilități în scopul de a preveni orice defecțiune a echipamentelor.

1.2. Camerele de păstrare

1.2.1. Trebuie să fie luate toate măsurile necesare pentru a asigura curățarea regulată și eficiența camerelor și întreținerea unor standarde de igienă satisfăcătoare. Plafoanele și pereții trebuie să fie rezistenți, cu o suprafață netedă, impenetrabilă și ușor de spălat. O atenție specială trebuie să fie acordată joncțiunii cu ușile, canalizarile, țevile și cablurile. Ușile și ferestrele trebuie să fie construite sau protejate astfel încât să păstreze în exterior animalele nedorite. Unde este posibil, trebuie să fie prevăzută pe usa o fereastră de observare. Podelele trebuie să fie netede, impenetrabile și să aibă o suprafață nealunecoasă, ușor de spălat, care să poată menține greutatea rafturilor sau a altor echipamente grele fără a produce pagube.

Canalele de scurgere trebuie sa fie acoperite adecvat și prevăzute cu o bariera care sa prevină accesul animalelor.

1.2.2. Camerele în care animalelor le este permis sa se miste liber vor avea pereții și podelele dintr-un material cu suprafata deosebit de rezistenta la uzura provocată de animale sau din cauza procesului de curatare. Materialele nu trebuie sa afecteze starea de sănătate a animalelor ori sa le raneasca. Canalele de scurgere, de preferat, trebuie sa fie în aceeași camera. Protecția suplimentară trebuie sa priveasca orice echipament sau accesoriu fix, astfel încât acesta sa nu fie distrus de animale sau sa raneasca animalele. În suprafețele exterioare pentru exercitii trebuie sa fie luate măsuri speciale pentru a preveni accesul publicului și al animalelor.

1.2.3. Camerele folosite pentru păstrarea animalelor de ferma (bovine, oi, capre, porci, cai, păsări domestice etc.) trebuie sa fie cel puțin conforme cu standardele impuse de Convenția europeană pentru protecția animalelor păstrate în condiții de ferma și de autoritatea veterinara nationala sau de alte autorități.

1.2.4. Majoritatea camerelor de păstrare sunt în mod obișnuit proiectate ca adaposturi pentru rozatoare. În mod frecvent asemenea camere pot fi, de asemenea, folosite ca adaposturi pentru speciile mai mari. Ar trebui sa se acorde o atentie specială ca sa nu fie ținute împreună specii care sunt incompatibile.

1.2.5. Camerele de păstrare trebuie sa fie prevăzute cu facilități pentru îngrijire și sa îndeplinească condițiile minime pentru realizarea procedurilor și manipulare, acolo unde este necesar.

1.3. Laboratoarele și camerele pentru proceduri generale și speciale

1.3.1. Amplasamentele pentru reproducere și menținere trebuie sa aibă disponibile facilități pentru expedierea animalelor.

1.3.2. Toate amplasamentele trebuie sa aibă, de asemenea, disponibil un minim de facilități de laborator pentru realizarea unor teste simple de diagnostic de laborator, examinari post-mortem și/sau colectarea de probe pentru realizarea unor investigații extinse de laborator.

1.3.3. Prevederea trebuie sa fie facuta pentru primirea animalelor, astfel încât animalele sosite sa nu constituie un factor de risc pentru animalele deja existente în facilități, de exemplu prin carantina. Camerele pentru proceduri în scopuri generale și speciale trebuie sa fie disponibile pentru situațiile în care nu este recomandat sa fie realizate procedurile sau observațiile în camerele de păstrare.

1.3.4. Trebuie sa se realizeze o acomodare potrivita pentru a permite animalelor care sunt bolnave sau cu probleme sa fie păstrate separat.

1.3.5. Acolo unde este necesar, trebuie sa existe una sau mai multe camere separate, echipate corespunzător pentru performanta procedurilor chirurgicale în condiții aseptice. Acolo unde se justifica, trebuie sa existe și facilități postoperatorii.

1.4. Camerele de întreținere

1.4.1. Camerele de depozitare a hranei trebuie sa fie reci și uscate, impenetrabile pentru paraziti și insecte. Alte materiale care pot fi contaminate sau pot prezenta risc trebuie sa fie stocate separat.

1.4.2. Trebuie sa existe disponibile camere de depozitare pentru custi, instrumente și alte echipamente.

1.4.3. Camerele pentru curatare și spalare trebuie sa fie suficient de mari pentru păstrarea instalațiilor necesare decontaminării și echipamentelor de curatare folosite. Procesul de curatare trebuie sa fie desfășurat astfel încât sa separe fluxul de apa curata de cel de apa murdara și sa prevină contaminarea. Pereții și podelele trebuie sa fie acoperite cu o suprafata rezistenta, construită dintr-un material potrivit, și sa existe un sistem de ventilație cu o capacitate mare de a îndepărta excesul de umiditate.

1.4.4. Prevederile trebuie sa se refere și la stocarea în condiții igienice și la eliminarea carcaselor și a deșeurilor rezultate de la animale. Dacă incinerarea la locul respectiv nu este posibila sau de dorit, ar trebui realizate anumite aranjamente pentru eliminarea în condiții de siguranta a unor asemenea materiale, avându-se în vedere reglementările locale și cele legale. Trebuie luate precautii speciale în ceea ce privește deșeurile cu un înalt potențial toxic sau radioactive.

1.4.5. Proiectarea și construirea sistemelor de circulație a aerului trebuie sa corespundă standardelor din camerele de păstrare. Coridoarele trebuie sa fie suficient de largi pentru a permite circulația cu usurinta a echipamentelor portabile.

2. Condițiile de mediu în camerele de păstrare și controlul acestora

2.1. Ventilatia

2.1.1. Camerele de păstrare trebuie sa fie prevăzute cu un sistem de ventilație adecvat, care sa satisfacă cerințele speciilor care se găsesc aici. Scopul sistemului de ventilație este de a furniza aer curat și de a menține un nivel scăzut al mirosurilor, gazelor toxice, pulberilor și agenților infectiosi de orice tip. De asemenea, ajuta la îndepărtarea caldurii și umidității în exces.

2.1.2. Aerul în camera trebuie sa fie reînnoit cu o anumită frecventa. O rata de ventilație de 15-20 pe ora este considerata normală. În anumite circumstanțe, când densitatea stocului este scăzută, o rata de ventilație de 8-10 pe ora poate fi suficienta sau ventilatia mecanică poate sa

nu fie necesară deloc. Alte circumstanțe pot necesita o rată mai mare de circulație a aerului. Trebuie să fie posibilă și recircularea aerului netratat. În orice caz, este important de subliniat că nici chiar cel mai eficient sistem de ventilație nu poate compensa o procedură proastă de curățare sau neglijența.

2.1.3. Sistemul de ventilație trebuie să fie astfel proiectat încât să evite curenții periculoși.

2.1.4. Fumatul în camerele în care se găsesc animalele trebuie să fie interzis.

2.2. Temperatura

2.2.1. Tabelul 1 cuprinde intervalul de temperatură care este recomandat să fie menținut. Trebuie, de asemenea, să se menționeze că figurile (graficele) se aplică doar în cazul animalelor adulte, normale. Animalele nou-născute și cele tinere vor avea cel mai adesea nevoie de un nivel al temperaturii mult mai ridicat. Temperatura în încălțări trebuie să poată fi reglată în acord cu posibilele schimbări în termoreglarea animalelor, care pot să determine condiții fiziologice speciale sau efecte în proceduri.

2.2.2. În condiții climatice ca cele din Europa poate fi necesar să existe un sistem de ventilație care să aibă capacitatea să furnizeze atât aer cald, cât și aer rece.

2.2.3. În amplasamentele de folosință este necesar un control exact al temperaturii în camerele de păstrare, deoarece temperatura mediului este un factor fizic care are un efect semnificativ asupra metabolismului tuturor animalelor.

2.3. Umiditatea

Variațiile extreme ale umidității relative (RH) au un efect advers asupra sănătății și bunăstării animalelor. Este, de asemenea, recomandat ca nivelul RH în camerele de păstrare să fie potrivit pentru specia avută în vedere și, în mod obișnuit, să fie menținut la valori de 55% +/- 10%. Valorile mai mici de 40% și mai mari de 70% ale RH pentru o perioadă prelungită trebuie să fie evitate.

2.4. Lumina

În camerele fără ferestre este necesar să fie controlat gradul de iluminare atât pentru a satisface cerințele biologice ale animalelor, cât și pentru a furniza un mediu satisfăcător pentru munca. Este, de asemenea, necesar să existe un control asupra intensității luminii și asupra ciclului de lumină-întuneric. Când sunt păstrate animale albinoase, trebuie luată în considerare sensibilitatea acestora față de lumină (vezi, de asemenea, pct. 2.6).

2.5. Zgomotul

Zgomotul poate fi un factor perturbator important pentru animale. Camerele de păstrare și camerele pentru proceduri trebuie să fie izolate împotriva surselor de zgomote puternice din

domeniul perceptibil și a celor cu frecvența înaltă, în scopul de a evita dereglări în comportamentul animalelor și în manifestările fiziologice ale acestora. Zgomotele bruște pot determina schimbări considerabile în funcționarea organelor, dar acestea sunt adesea inevitabile; este uneori recomandat să fie întreținut în camerele de păstrare și cele de proceduri un sunet continuu, de intensitate moderată, ca o muzică relaxantă.

2.6. Sistemele de alarmă

O facilitate care păstrează un număr mare de animale este vulnerabilă. Este în aceeași măsură recomandat ca facilitățile să fie în mod corespunzător protejate prin instalarea unor sisteme de detectare a focului și a pătrunderii persoanelor neautorizate. Defecțiunile tehnice sau defectarea sistemelor de ventilație constituie un alt risc care poate cauza disconfort și chiar moartea animalelor, prin asfixiere sau supraîncălzire ori, în cazuri mai puțin grave, pot avea anumite efecte negative asupra procedurilor, astfel ca acestea dau rezultate eronate și trebuie să fie repetate. Monitorizarea adecvată a dispozitivelor se realizează în conexiune cu planurile de încălzire și ventilație, astfel încât să permită personalului să supravegheze toate operațiunile. Dacă se justifică, trebuie să existe un generator care să asigure condițiile pentru menținerea sistemelor-suport pentru viața animalelor și energia electrică pentru iluminat în cazul în care sunt defecțiuni la sistem sau este retrasă furnizarea. Trebuie să existe instrucțiuni clare pentru proceduri în caz de urgență. Alarmerile pentru rezervoarele cu pești sunt recomandate în cazul unor întreruperi în furnizarea de apă. O atenție deosebită trebuie să fie acordată situațiilor în care un sistem de alarmă cauzează dereglări asupra animalelor.

3. Îngrijirea

3.1. Sănătatea

3.1.1. Persoanele cu responsabilități în amplasamente trebuie să asigure inspectarea cu regularitate a animalelor și supravegherea acomodării și îngrijirii de către medicul veterinar și alte persoane competente.

3.1.2. În acord cu evaluarea riscului potențial asupra animalelor trebuie să se acorde o atenție corespunzătoare igienei și sănătății personalului.

3.2. Capturarea

Animalele sălbatice și nedomesticite trebuie să fie capturate doar prin metode "umane" și de către persoane experimentate, care au suficiente cunoștințe despre speciile și habitatele animalelor care urmează să fie capturate. Dacă în operațiunile de capturare sunt folosite anestezice sau orice alte medicamente, acestea trebuie administrate de către un medic veterinar sau de alta persoană competentă. Orice animal care este grav rănit trebuie să fie adus cât mai curând posibil pentru tratament la medicul veterinar. Dacă animalul, în opinia unui medic

veterinar, nu se poate întoarce în mediu din cauza suferintelor profunde sau durerii, acesta trebuie să fie omorat prin metode "umane". În lipsa unui medic veterinar orice animal care a fost grav rănit trebuie să fie cel puțin omorat printr-o metoda "umană".

3.3. Condițiile de ambalare și transport

Toate operațiunile de transport sunt indiscutabil, pentru animale, experiențe stresante, care trebuie diminuate cât mai curând posibil. Animalele trebuie să fie într-o stare buna de sănătate pentru a fi transportate și este de datoria celor care le trimit să se asigure de acest lucru. Animalele care sunt bolnave sau se afla în alta situație decât starea normală nu trebuie să facă niciodată subiectul unui transport, în afară cazurilor în care este necesar din motive terapeutice sau de diagnostic. O atenție specială trebuie acordată femelelor care se afla într-un stadiu avansat al gestației. Femelele care prezintă simptome de naștere în timpul transportului sau care pot naște în următoarele 48 de ore vor fi excluse de la transport. Fiecare precauție trebuie să fie luată de cel care le trimite și supraveghează împachetarea, evitând în timpul depozitarii și tranzitului suferința inutilă datorată unei ventilații inadecvate, expunerii la temperaturi extreme, lipsa hranei și apei, întârzierilor prelungite etc. Cei care primesc animalele trebuie să fie corect informați în legătura cu detaliile transportului și cu documentația specifică pentru a asigura manipularea și recepția rapidă la locurile de sosire. Chiar în cazul în care statele membre nu sunt părți la Convenția europeană privind protecția animalelor în timpul transportului internațional, este recomandată o observație strictă în ceea ce privește prevederile acestei convenții. Este recomandată urmărirea strictă a legilor și reglementărilor naționale în egală măsură cu reglementările privind animalele vii ale Asociației de Transport Aerian Internațional și ale Asociației de Transport Aerian al Animalelor.

3.4. Recepția și dezambalarea

Animalele expediate trebuie să fie primite și dezambalate evitându-se orice întârziere. După inspecție animalele trebuie să fie transferate în cuști curate sau în tarcuri și să fie alimentate corespunzător cu hrana și apa. Animalele care sunt bolnave sau a căror stare nu este normală trebuie să fie păstrate sub observație atentă și separate de alte animale. Acestea sunt examinate de către un medic veterinar sau de către alta persoană competentă cât mai rapid posibil și, în cazul în care este necesar, vor fi tratate. Animalele care nu au nicio șansă de a fi recuperate trebuie să fie ucise cel puțin printr-o metoda "umană". În final, toate animalele primite trebuie să fie înregistrate și marcate în acord cu prevederile art. 16, 17 și 24 din Convenție. Boxele de transport trebuie să fie distruse imediat dacă nu poate fi posibilă o decontaminare corespunzătoare.

3.5. Carantina, izolarea și aclimatizarea

3.5.1. Scopurile carantinei sunt:

- a) de a proteja celelalte animale din amplasament;
- b) de a proteja omul împotriva infecțiilor zoonotice;
- c) de a sprijini bunele practici științifice.

În afară cazurilor în care starea de sănătate a animalelor introduse este satisfăcătoare, este necesar ca animalele să treacă printr-o stare de carantina. În anumite situații, de exemplu în cazul turbarii, perioada poate fi stabilită prin reglementările naționale ale părților. În alte situații, aceasta poate varia și va fi stabilită de către o persoană competentă, în funcție de circumstanțe, în mod obișnuit de către medicul veterinar al amplasamentului [vezi, de asemenea, tabelul 2].

3.5.2. Este recomandat ca facilitățile să fie scoase din funcțiune în cazul în care animalele izolate prezintă semne sau sunt suspecte de îmbolnăviri și pot prezenta risc pentru om sau alte animale.

3.5.3. Chiar și atunci când animalele par a fi într-o stare bună de sănătate sunt necesare astfel de măsuri pentru perioada următoare de aclimatizare, înainte de a fi folosite într-o procedură. Timpul necesar depinde de cativa factori, cum ar fi stresul pe care animalele l-au suportat, care la rândul lui depinde de factori cum ar fi durata transportului și vârsta animalului. Aceasta perioadă va fi decisă de către o persoană competentă.

3.6. Închiderea în custi

3.6.1. Este posibil să fie făcută o distincție între cele două sisteme principale de păstrare a animalelor.

În primul rând, există un sistem întâlnit în amplasamentele de reproducere, menținere și în cele pentru folosință în domeniul biomedical, proiectat pentru acomodarea animalelor, cum sunt rozatoarele, iepurii, carnivorele, pasarile și primatele, altele decât oamenii, uneori chiar și rumegătoare, porci și cai. Regulile sugerate pentru custi, tarcuri, staule și grajduri, potrivite pentru asemenea facilități, sunt prezentate în tabelele 3-13. Regulile suplimentare referitoare la suprafața minimă a custii se găsesc în figurile 1-7. Mai mult decât atât, o ghidare corespunzătoare pentru aprecierea densității stocului în custi este prezentată în figurile 8-12.

În al doilea rând, există un sistem frecvent întâlnit în amplasamentele pentru conducerea procedurilor doar pentru animalele de fermă sau alte animale similare, de dimensiuni mari. Facilitățile în asemenea amplasamente nu trebuie să fie reduse în comparație cu necesitățile determinate de standardele veterinare curente.

3.6.2. Custile și tarcurile nu trebuie să fie confecționate din materiale care să afecteze sănătatea animalelor, iar proiectarea acestora trebuie să se realizeze astfel încât să nu genereze

probleme animalelor și să fie confecționate din materiale rezistente, adaptate pentru curățare și decontaminare tehnică. În mod special, trebuie acordată atenție specială proiectării podelelor, custilor și tarcurilor, care trebuie să varieze în funcție de specie și vârsta animalelor și să fie proiectate astfel încât să faciliteze îndepărtarea excrementelor.

3.6.3. Fiarcurile trebuie să fie astfel proiectate încât să asigure bunăstarea speciilor. Acestea vor permite satisfacerea anumitor nevoi de comportament (de exemplu nevoia de catarare, ascundere sau refugiu temporar) și vor fi proiectate pentru a permite o curățare eficientă și libertatea de a avea contact cu alte animale.

3.7. Hranirea

3.7.1. În selectarea, producerea și prepararea hranei trebuie luate anumite precauții pentru a evita contaminarea chimică, fizică și microbiologică. Hrana trebuie împachetată în pungi închise etanș, stampilate cu data producerii. Împachetarea, transportul și stocarea trebuie să se realizeze astfel încât să se evite contaminarea, deteriorarea sau distrugerea. Camerele de depozitare trebuie să fie reci, întunecoase, uscate și impenetrabile pentru paraziți și insecte. Hrana ușor perisabilă, cum sunt verdeturile, legumele, fructele, carnea, peștele etc., trebuie să fie depozitată în camere reci, refrigerate sau congelate.

Toate magaziile pentru hrană, recipientele din care mănâncă animalele, precum și celelalte ustensile folosite pentru hranire trebuie să fie curățate în mod regulat și, dacă este necesar, sterilizate. Dacă este folosită hrana umedă sau hrana este ușor contaminată cu apă, urină etc., este necesară o curățare zilnică.

3.7.2. Procesul de distribuire a hranei trebuie să varieze în funcție de specie, dar va fi necesar să satisfacă nevoile fiziologice ale animalului. Aprovizionarea trebuie să se facă astfel încât fiecare animal să aibă acces la hrană.

3.8. Apa

3.8.1. Apa decontaminată pentru băut trebuie să fie întotdeauna disponibilă pentru toate animalele. În timpul transportului este acceptabil să fie furnizată apă, ca parte a unei diete umede. Apa fiind un vehicul pentru microorganisme, este important ca aprovizionarea cu apă să fie astfel făcută încât să implice un risc minim. Sunt folosite în mod obișnuit două metode: îmbutelierea și sistemele automate.

3.8.2. Sticlele sunt adesea folosite pentru animalele mici, cum sunt rozatoarele și iepurii. Când sunt folosite sticle, acestea trebuie să fie confecționate din materiale transparente, cu scopul de a monitoriza conținutul acestora. Trebuie să fie astfel proiectate încât să aibă orificiul mare, ca să poată fi ușor și eficient curățate, și, dacă sunt din material plastic, nu trebuie să fie refolosite. Capacele, dopurile și tuburile trebuie să fie sterilizate și ușor de

curatat. Toate sticlele și accesoriile trebuie sa fie curatate și sterilizate corespunzător și la intervale regulate de timp. Este recomandat ca sticlele sa fie recuperate prin curatare și sterilizare înainte de a fi reumplute.

3.8.3. Sistemele automate pentru apa de baut trebuie sa fie periodic verificate, întreținute și umplute, pentru a se evita accidentele și răspândirea unor infectii. Dacă sunt folosite custi cu fundul solid, trebuie avută o grija specială fata de riscul de a fi inundate. Testarea bacteriologica periodică a sistemului este, de asemenea, necesară, în scopul de a monitoriza calitatea apei.

3.8.4. Apa primită din rețelele publice de alimentare conține unele microorganisme care în mod obișnuit sunt considerate a fi inofensive, în afară de cazul în care microorganismele pot avea efecte specifice asupra animalelor. În aceste situații apa trebuie sa fie tratata. Apa furnizată prin rețelele publice de alimentare este în mod obișnuit clorinata pentru a reduce creșterea numărului de microorganisme. Aceasta clorinare nu este întotdeauna suficienta pentru a reduce creșterea numărului anumitor agenți potențial patogeni, ca de exemplu Pseudomonas. Ca o măsura suplimentară, nivelul clorului în apa poate fi crescut sau apa poate fi acidifiata pentru a se evita efectele nedorite.

3.8.5. În cazul pestilor, amfibienilor și reptilelor, toleranta fata de aciditate, clor și alte substanțe chimice diferă foarte mult de la o specie la alta. În orice caz, trebuie avută o grija deosebita la adaptarea alimentarii cu apa pentru acvarii și tancuri de apa, în funcție de nevoile și de limitele de toleranta ale fiecărei specii.

3.9. Culcusul

Culcusul trebuie sa fie uscat, absorbant, fără praf, netoxic și liber de agenți infectiosi ori patogeni sau de orice alte forme de contaminare. O atentie specială trebuie acordată evitării utilizării rumegusului sau materialelor pentru culcus derivate din lemn care a fost tratat chimic. Pot fi folosite anumite produse rezultate din industrie sau deșeuri, cum ar fi hârtia faramitata.

3.10. Exercițiile și dresarea

3.10.1. Este permis sa fie folosită orice oportunitate pentru a lasa animalele sa facă exercitii.

3.10.2. Performanta unui animal în timpul procedurilor depinde foarte mult de încrederea acestuia în om, care uneori trebuie sa fie cultivată. Animalele din salbaticie sau nedomesticite nu vor putea niciodată sa devină animale ideale pentru experimente. Aceasta spre deosebire de animalele domestice născute și crescute în contact cu omul. Încrederea odată dobandita trebuie sa fie menținută. Este, de asemenea, recomandat sa fie menținut un contact frecvent, astfel încât animalul sa se familiarizeze cu prezenta umană și cu activitățile. La momentul potrivit,

animalelor trebuie sa li se vorbeasca, sa fie atinse sau tesalate. Personalul trebuie sa fie intelegator, bland și ferm în contactul cu animalele.

3.11. Curățenia

3.11.1. Standardul unei facilități depinde foarte mult de o buna igiena. Trebuie stabilite instrucțiuni clare în ceea ce privește schimbarea culcusurilor în custi și tarcuri.

3.11.2. Trebuie sa fie stabilită o rutina pentru curatare, spalare, decontaminare și, când este necesar, sterilizarea custilor și accesoriilor, a sticlelor și altor echipamente. Un standard ridicat de curățenie trebuie sa fie menținut, de asemenea, în camerele de păstrare, spalare și stocare.

3.11.3. Trebuie sa existe o procedura de curatare periodică și, când este necesar, reînnoirea materialelor care formează suprafata terenului în exteriorul tarcurilor și custilor, pentru a se evita ca acestea sa devină surse de infectii și infestari cu paraziti.

3.12. Uciderea prin metode "umane" a animalelor

3.12.1. Toate metodele "umane" de ucidere a animalelor necesita cunoștințe specifice care pot fi atinse doar printr-o perfecționare corespunzătoare.

3.12.2. Un animal aflat într-o stare profunda de inconstienta poate fi exsangvinat, dar medicamentele care produc paralizia musculara înainte de a se produce starea de pierdere a cunostintei, cele cu efect curarizant și electrocutarea fără a trece curentul electric prin creier nu trebuie folosite fără o antestezie prealabilă.

Eliminarea carcaselor nu trebuie sa fie permisă înainte de a se instala starea de rigor mortis.

TABELUL 1

Reguli pentru temperatura camerei
(păstrarea animalelor în custi, tarcuri sau ferme interioare)

T

Speciile sau grupurile de specii	Intervalul optim în °C
Primatele antropoide din Lumea Noua	20-28

Soarece	20-24
Sobolan	20-24
Hamster sirian	20-24
Soarece saritor de desert	20-24
Cobai	20-24
Primatele altele decât antropoidele din Lumea Veche	20-24
Prepelita	20-24
Iepure	15-21
Pisica	15-21
Caine	15-21
Nevastuica	15-21
Păsări domestice	15-21
Porumbel	15-21
Porc	10-24
Capra	10-24
Oaie	10-24
Vite cornute	10-24
Cal	10-24

ST

Nota: În cazuri speciale, de exemplu când e vorba de animale foarte mici sau cu par puțin, poate fi necesară o temperatura mai mare decât cea indicată.

TABELUL 2

Reguli pentru perioadele de carantina locală

Nota introductivă: Pentru animalele importate, toate perioadele de carantina trebuie sa reprezinte subiectul reglementărilor naționale ale Părților. În legatura cu perioadele de

carantina locală, perioada va fi determinată de o persoană competentă în acord cu circumstanțele, în mod obișnuit un medic veterinar desemnat de amplasament.

T

Speciile	Numărul de zile
Soarece	5-15
Sobolan	5-15
Soarece saritor de desert	5-15
Cobai	5-15
Hamster sirian	5-15
Iepure	20-30
Pisica	20-30
Caine	20-30
Primatele altele decât antropoidele (neumane)	40-60

ST

TABELUL 3

Reguli pentru custile rozatoarelor mici și iepurilor
(în stoc și în timpul procedurilor)

T

Specia	Suprafata minima a podelei custii cm.	Înălțimea minima a custii cm
Soarece	180	12
Sobolan	350	14
Hamster sirian	180	12

Cobai		600	18
Iepure	1 kg	1400	30
	2 kg	2000	30
	3 kg	2500	35
	4 kg	3000	40
	5 kg	3600	40

ST

Nota: "Înălțimea custii" înseamnă distanța pe verticala dintre podeaua custii și porțiunea superioară orizontală a capacului sau custii.

Când este proiectată o procedură trebuie să fie luat în considerare potențialul de creștere al animalelor asigurând o încăpere adecvată corespunzător acestui tabel în toate fazele procedurii.

Vezi de asemenea Figura de la 1 la 5 și de la 8 la 12.

TABELUL 4

Reguli pentru păstrarea în custi a rozătoarelor mici
în condiții de reproducere

T

Specia	Suprafata minima a podelei custii pentru mama și puii nou-născuți cm.	Înălțimea minima a custii cm
Soarece	200	12
Sobolan	800	14
Hamster sirian	650	12
Cobai	1200	18
Cobai în harem	1000 pe adult	18

ST

Nota: Pentru definirea "inaltimii custii" vezi nota de la Tabelul 3.

TABELUL 5

Reguli pentru custile de reproducere la iepuri

T

Greutatea iepuroaicei kg	Suprafata minima a podelei custii pentru iepuroaica și puii nou-născuți cm.	Înălțimea minima a custii cm	Suprafata minima a podelei boxei pentru cuib m.
1	0,30	30	0,10
2	0,35	30	0,10
3	0,40	35	0,12
4	0,45	40	0,12
5	0,50	40	0,14

ST

Nota: Pentru definirea "inaltimii custii" vezi nota de la Tabelul 3.

Suprafata minima a podelei custii pentru iepuroaica și puii nou-născuți include suprafata podelei boxei pentru cuib.

Vezi de asemenea figura Figura 6.

TABELUL 6

Reguli pentru custile pisicilor
(în timpul procedurilor și reproducerii)

T

Greutatea pisicii kg	Suprafata minima a podelei custii pentru pisica m _e	Înălțimea minima a custii cm	Suprafata minima a podelei custii pentru mama și puii nou-născuți cm _e	Suprafata minima a podelei tarcului pentru mama și puii nou-născuți m _e
0,5-1	0,2	50	-	-
1-3	0,3	50	0,58	2
3-4	0,4	50	0,58	2
4-5	0,6	50	0,58	2

ST

Nota: Casutele pentru pisici în custi trebuie sa fie strict limitate. Pisicile păstrate în acest mod pot ieși afară pentru exercitii cel puțin o data pe zi, când aceasta nu interfereaza cu procedura. Tarcul pisicii trebuie sa fie echipat cu tavita pentru dejectii, o polita suficient de mare pentru odihna și obiecte corespunzătoare pentru catarare și joaca.

"Înălțimea custii" înseamnă distanta verticala dintre cel mai înalt punct al podelei și cel mai de jos punct al plafonului custii.

În scopul calculării suprafeței minime a podelei poate fi inclusă și suprafata poliței de odihna. Suprafata minima a podelei custii pentru mama și puii nou-născuți de pisica include suprafata de 0,18 m² a boxei pentru pisiiasi.

Vezi de asemenea Figura 7.

TABELUL 7

Reguli pentru custile cainilor
(în timpul procedurilor)

T

--	--	--	--	--

Înălțimea cainelui pana la umar cm	Suprafata minima a podelei custii pentru caine m.	Înălțimea minima a custii cm
30	0,75	60
40	1,00	80
70	1,75	140

ST

Nota: Cainii nu trebuie sa fie pastrati în custi un timp mai mare decât este absolut necesar pentru scopurile procedurii. Cainii inchisi în custi vor fi lasati liberi pentru exercitii cel puțin o data pe zi, în afară cazului în care acest lucru este incompatibil cu scopurile procedurii. Va fi selectat un timp limita cat un caine trebuie sa stea închis fără sa-și efectueze exercițiile zilnice. Suprafețele pentru exercitii vor fi suficient de mari încât sa permită libertate de mișcare cainilor. Gratarul pentru podele nu va fi folosit în custile pentru caini decât atunci când procedurile o necesita.

Având în vedere mare diferența de înălțime și interdependenta limitată care exista între înălțime și greutate a diferitelor rase de caini, înălțimea custilor va fi bazată pe înălțimea corpului pana la umar a fiecărui animal. Ca o regula generală înălțimea minima a custii va fi egala cu dublul inaltimei pana la umar.

Pentru definirea termenului "înălțimea custii" vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 8

Reguli pentru tarcurile cainilor
(în stoc și în timpul procedurilor și reproducerii)

T

Greutatea cainelui	Suprafata minima a podelei tarcului pe caine	Suprafata minima adiacenta pentru exercitii pe caine	
		mai puțin de	mai mult de

kg	m _c	3 caini m _c	3 caini m _c
<6	0,5	0,5 (1,0)	0,5 (1,0)
6-10	0,7	1,4 (2,1)	1,2 (2,9)
10-20	1,2	1,6 (2,8)	1,4 (2,6)
20-30	1,7	1,9 (3,6)	1,6 (3,3)
>30	2,0	2,0 (4,0)	1,8 (3,8)

ST

Nota: În paranteza sunt prezentate suprafețele totale per caine; suprafața podelei tarcului plus suprafața adiacentă pentru exerciții. Cainii paștrați permanent în aer liber trebuie să aibă acces într-un loc de refugiu pentru a căpăta protecție împotriva vremii nefavorabile. Acolo unde cainii sunt adăpostiți pe podele cu gratar trebuie să existe o suprafață solidă prevăzută pentru somn. Podelele cu gratar nu trebuie să fie utilizate, excepție făcând situațiile în care procedura o cere. Despartiturile dintre tarcuri vor fi realizate astfel încât să prevină ranirea cainilor între ei.

Toate tarcurile vor avea drenaj adecvat.

TABELUL9

Reguli pentru păstrarea în custi a primatelor altele decât cele antropoide (neumane)
(în stoc sau în timpul procedurilor și reproducerii)

Nota introductivă: Din cauza variației largi a dimensiunilor și caracteristicilor primatelor este în mod special important să fie stabilite dimensiunile custilor în funcție de nevoile lor particulare. Volumul total al custilor este la fel de important pentru primat ca și suprafața podelei. Ca un principiu general, înălțimea unei custi, cel puțin pentru maimute și alți simieni, trebuie să aibă dimensiuni mari. Custile trebuie să fie suficient de înalte ca să permită animalelor să stea în poziție bipedă. Înălțimea minimă a custii pentru brachiatori trebuie să fie suficientă ca să permită legănarea acestora în extensie completă din tavan fără ca picioarele să atingă podeaua custii. Când sunt necesare, porțiunile superioare ale barelor de cocotare trebuie să fie astfel potrivite încât să permită utilizarea părții superioare a custii.

Primatele care sunt compatibile pot fi menținute câte doua într-o cusca. Când acestea nu pot fi păstrate în perechi, custile lor trebuie sa fie plasate astfel încât acestea sa se poată vedea între ele, dar ar trebui de asemenea, sa fie posibila împiedicarea acestui lucru atunci când este necesar.

Următorul tabel constituie o regula generală pentru păstrarea în custi a grupurilor de specii cel mai des utilizate (superfamiliile Ceboidea și Cercopithecoidea).

T

Greutatea primatului kg	Suprafata minima a podelei custii pentru una sau doua animale m.	Înălțimea minima a custii cm
<1	0,25	60
1-3	0,35	75
3-5	0,50	80
5-7	0,70	85
7-9	0,90	90
9-15	1,10	125
15-25	1,50	125

ST

Nota: Pentru definirea termenului "înălțimea custii", vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 10

Reguli pentru păstrarea în custi a porcilor
(în stoc și în timpul procedurilor)

T

Greutatea porcului	Suprafata minima a podelei custii per porc	Înălțimea minima a custii
--------------------	---	------------------------------

kg	m.	cm
5-15	0,35	50
15-25	0,55	60
25-40	0,30	80

ST

Nota: Tabelul va fi aplicat și la exemplarele ținere de porci. Porcii nu trebuie pastrati în custi decât în cazul în care este absolut necesar pentru scopul procedurii și atunci doar pentru o perioada minima de timp.

Pentru definirea termenului "înălțimea custii", vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 11

Reguli pentru acomodarea animalelor de ferma în tarcuri
(în stoc și în timpul procedurii în amplasamentele pentru folosinta)

T

Speciile și greutatea kg	Suprafata minima a podelei tarcului m.	Lungimea minima a tarcului m	Înălțimea minima a compartimentelor tarcului m	Suprafata minima a podelei tarcului pentru grupuri m./animal	Lungimea minima a suportului pentru hranire pe cap de animal m
Porci					
10-30	2	1,6	0,8	0,2	0,20
30-50	2	1,8	1,0	0,3	0,25
50-100	3	2,1	1,2	0,8	0,30
100-150	5	2,5	1,4	1,2	0,35

>150	5	2,5	1,4	2,5	0,40
Oi					
<70	1,4	1,8	1,2	0,7	0,35
Capre					
<70	1,6	1,8	2,0	0,8	0,35
Bovine					
<60	2,0	1,1	1,0	0,8	0,30
60-100	2,2	1,8	1,0	1,0	0,30
100-150	2,4	1,8	1,0	1,2	0,35
150-200	2,5	2,0	1,2	1,4	0,40
200-400	2,6	2,2	1,4	1,6	0,55
>400	2,8	2,2	1,4	1,8	0,65
Cai adulti	13,5	4,5	1,8	-	-

ST

TABELUL 12

Regului pentru acomodarea animalelor de ferma în grajduri
(în stoc și în timpul procedurii în amplasamentele pentru folosinta)

T

Speciile și greutatea kg	Suprafata minima a grajdului m _c	Lungimea minima a grajdului m	Compartimentul minim al grajdului m
Porci 100-150	1,2	2,0	0,9

>150	2,5	2,5	1,4
Oi < 70	0,7	1,0	0,9
Capre < 70	0,8	1,0	0,9
Bovine 60-100	0,6	1,0	0,9
100-150	0,9	1,4	0,9
150-200	1,2	1,6	1,4
200-350	1,8	1,8	1,4
350-500	2,1	1,9	1,4
>500	2,6	2,2	1,4
Cai adulti	4,0	2,5	1,6

ST

Nota: Grajdurile trebuie sa fie suficient de mari cat sa permită animalelor sa se intinda confortabil.

TABELUL 13

Reguli pentru păstrarea în custi a pasarilor
(în stoc și în timpul procedurilor în amplasamentele pentru folosinta)

T

Speciile și greutatele	Suprafata minima pentru o	Suprafata minima pentru 2	Suprafata minima pentru 3	Înălțimea minima a custii	Lungimea minima a tavilor pentru
------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	---------------------------	----------------------------------

g	pasare cm.	păsări cm./pasare	păsări cm./pasare	cm	hranire per pasare cm
Gaini					
100-300	250	200	150	25	3
300-600	500	400	300	35	7
600-1200	1000	600	450	45	10
1200-1800	1200	700	550	45	12
1800-2400	1400	850	650	45	12
(Masculi adulti) >2400	1800	1200	1000	60	15
Prepelite					
120-140	350	250	200	15	4

ST

Nota: "Suprafata" reprezintă produsul dintre lungimea custii și lățimea acesteia măsurate intern și orizontal, NU produsul dintre lungimea podelei și lățimea acesteia.

Pentru definirea termenului "înălțimea custii", vezi nota de la Tabelul 6.

Mărimea ochiurilor gratarului podelei nu trebuie sa fie mai mare de 10 x 10 mm pentru puii de gaina și 25 x 25 mm pentru puicute și adulti. Grosimea sarmei trebuie sa fie de cel puțin 2 mm. Gradientul de umiditate nu trebuie sa depășească 14% (8°). Recipientul pentru apa trebuie sa aibă aceeași lungime ca și cel pentru mancare. Dacă sunt necesare recipiente sau cesti, fiecare pasare va avea acces la doua. Custile trebuie sa fie prevăzute cu loc de cocotat și sa permită pasarilor dintr-o singura cusca sa se vada între ele.

FIGURA 1

Soarecii (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafata minima a podelei custii

La o greutate data a soarecelui se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minima ce trebuie sa fie alocata.

NOTA (CTCE)

Figura 1 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 21 (a se vedea imaginea asociata).

FIGURA 2

Sobolani (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafata minima a podelei custii

La o greutate data a sobolanului se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minima ce trebuie sa fie alocata.

NOTA (CTCE)

Figura 2 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 21 (a se vedea imaginea asociata).

FIGURA 3

Hamsteri sirieni (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafata minima a podelei custii

La o greutate data a hamsterului sirian se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minima ce trebuie sa fie alocata.

NOTA (CTCE)

Figura 3 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 22 (a se vedea imaginea asociata).

FIGURA 4

Cobai (în stoc și în timpul procedurilor)
Suprafata minima a podelei custii

La o greutate data a cobaiului se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minima ce trebuie sa fie alocata.

NOTA (CTCE)

Figura 4 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 23 (a se vedea imaginea asociata).

FIGURA 5

Iepuri (în stoc și în timpul procedurilor)
Suprafata minima a podelei custii

La o greutate data a iepurelui se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minima ce trebuie sa fie alocata.

NOTA (CTCE)

Figura 5 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 23 (a se vedea imaginea asociata).

FIGURA 6

Iepuri (pentru reproducere)
Suprafata minima a podelei custii pentru iepuroaica și puii neintarcati

La o greutate data a iepuroaicei se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minima ce trebuie sa fie alocata.

NOTA (CTCE)

Figura 6 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 24 (a se vedea imaginea asociata).

FIGURA 7

Pisici (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafata minima a podelei custii

La o greutate data a pisicii se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minima ce trebuie sa fie alocata.

NOTA (CTCE)

Figura 7 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 24 (a se vedea imaginea asociata).

FIGURA 8

Reguli referitoare la relația dintre numărul de soareci
per cusca și suprafata podelei custii
(în stoc și în timpul procedurii)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespunde liniei EU-EU din Figura 1.

NOTA (CTCE)

Figura 8 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 25 (a se vedea imaginea asociata).

FIGURA 9

Reguli referitoare la relația dintre numărul de sobolani
per cusca și suprafata podelei custii
(în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 2.

NOTA (CTCE)

Figura 9 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 26 (a se vedea imaginea asociată).

FIGURA 10

Reguli referitoare la relația dintre numărul de hamsteri
per cusca și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 3.

NOTA (CTCE)

Figura 10 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 27 (a se vedea imaginea asociată).

FIGURA 11

Reguli referitoare la relația dintre numărul de cobai
per cusca și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 4.

NOTA (CTCE)

Figura 11 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 28 (a se vedea imaginea asociată).

FIGURA 12

Reguli referitoare la relația dintre numărul de iepuri
per cusca și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 5.

NOTA (CTCE)

Figura 12 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 685 din 10.08.2006, la pagina 29 (a se vedea imaginea asociată).

ANEXA B

TABELELE STATISTICE și notele explicative pentru completarea acestora în îndeplinirea cerințelor art. 27 și 28 din Convenție

Introducere

Conform art. 27 și 28 din Convenție, fiecare parte va colecta informațiile statistice referitoare la anumite aspecte procedurale derivate din Convenție și va comunica aceste informații secretarului general al Consiliului European, care va publica informațiile primite.

Metoda folosită în colectarea informațiilor este decisa de fiecare parte și, bineînțeles, orice informații statistice suplimentare pot fi colectate pentru a satisface cerințele la nivel național. În scopul de a facilita activitatea secretarului general, informațiile furnizate acestuia trebuie să fie comparabile și în acord cu tabelele atașate mai jos. Datele vor fi colectate pe an calendaristic.

Generalități

Animalele care vor fi înregistrate sunt cele care vor fi folosite și cărora este posibil să le fie cauzate durere, suferință, disconfort sau rani de durată (vezi art. 1.2.c din Convenție). Înregistrarea trebuie să se realizeze când animalele sunt selectate pentru a fi folosite în proceduri. Fiecare animal trebuie să fie înregistrat o singură dată în același tabel. Animalele care nu fac obiectul procedurilor, astfel cum sunt definite în art. 1.2.c, nu vor fi înregistrate în scopul de a se colecta informații statistice în contextul prezentei Convenții.

În cercetarea biologică este inevitabilă apariția situației în care este dificil de a decide în care dintre coloanele tabelului trebuie să fie trecut un animal care va fi folosit în procedura. Nu există o metodă corectă sau greșită de a rezolva această problemă, care este o alegere individuală. Autoritatea competentă poate acorda cercetătorilor dreptul de a decide unde să fie înregistrate animalele.

Este esențial sa se asigure ca un animal nu este înregistrat de doua ori în același tabel.

Tabelul 1

Numărul și tipul animalelor folosite în proceduri

În acest tabel trebuie sa fie trecut numărul total al animalelor folosite în proceduri, acest total fiind împărțit pe clase sau tipuri de animale.

Tabelul 2

Numărul de animale folosite în proceduri pentru scopurile selectate

Acest tabel are ca scop evidentierea numărului de animale folosit în domeniile principale ale cercetării fundamentale, dezvoltării unor noi produse, evaluarea securității, diagnosticul unor boli, educație și instruire. În coloana 1 termenul "medical" se referă la medicina veterinara.

Tabelul 3

Numărul animalelor folosite în proceduri în scopurile selectate pentru protecția omului, animalelor și mediului, prin evaluări toxicologice sau alte evaluări legate de securitate

Acest tabel intenționează sa dea mai multe detalii despre procedurile legate de protecția omului, a animalelor și a mediului, excluzând scopurile medicale. Coloana 6 include radiatiile periculoase.

Tabelul 4

Numărul animalelor folosite în proceduri referitoare la boli și alte tulburări

Acest tabel incearca sa ilustreze numărul animalelor folosite pentru scopuri medicale, incluzând medicina veterinara, cu referire specială la 3 domenii ale bolilor umane care au o însemnătate publica specială.

Tabelul 5

Numărul animalelor folosite în proceduri solicitate prin lege

O intrare în coloana "Numai părțile" va fi facuta când procedura este solicitată prin legi ale părților, în care aceste proceduri se desfășoară incluzând obligațiile internaționale pe care părțile trebuie sa le respecte (de exemplu, ca parte a Convenției asupra elaborării Farmacopeei Europene sau ca stat membru al Comunității Europene).

O intrare în coloana "Numai alte părți" va fi făcută când scopul procedurii este specific cerințelor întâlnite, inclusiv cerințelor comerciale, în țări, altele decât părțile, incluzând, de asemenea, cerințele convențiilor la care acestea nu sunt încă parte.

Rubrica "Ambele" va fi folosită când procedurile privesc cerințele ambelor grupuri; în acest caz nu vor fi făcute intrări în niciuna dintre cele două coloane.

TABELUL 1

Numărul și tipul de animale folosite în proceduri
în (anul) în (Partea)

T

Soarece (<i>Mus musculus</i>)	
Sobolan (<i>Rattus norvegicus</i>)	
Cobai (<i>Cavia porcellus</i>)	
Alte rozatoare (alte Rodentia)	
Iepure (<i>Oryctolagus cuniculus</i>)	
Maimute (Hominoidea)	
Alți simieni (Cercopithecoidea & Ceboidea)	
Prosimieni (Prosimia)	
Caini (<i>Canis familiaris</i>)	
Pisici (<i>Felis catus</i>)	
Alte carnivore (alte Carnivora)	

Cai, magari și asini (Equidae)	
Porci (Sus)	
Capre și oi (Capra & Ovis)	
Vite cornute (Bos)	
Alte mamifere (alte Mammalia)	
Păsări (Aves)	
Reptile (Reptilia)	
Amfibieni (Amphibia)	
Pești (Pisces)	
Total	

ST

TABELUL 2

Numărul animalelor folosite în proceduri
pentru scopurile selectate în (anul) în (Partea)

T

	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozatoare și iepuri	Caini și pisici	Primate

1. Studii biologice fundamentale (inclusiv cele medicale)				
2. Descoperirea, dezvoltarea și controlul calității (inclusiv evaluarea siguranței) produselor sau aplicațiilor pentru medicina umană și veterinara				
3. Diagnosticul bolilor				
4. Protecția omului, animalelor și mediului prin evaluări toxicologice și alte evaluări legate de siguranța				
5. Educație și formare				

ST

TABELUL 3

Numărul animalelor folosite în proceduri pentru scopurile selectate în ceea ce privește protecția omului, animalelor și mediului prin evaluări toxicologice și alte evaluări legate de siguranța în (anul) în (Partea)

T

Clasificarea suplimentară a punctului 4 din Tabelul 2	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozatoare și iepuri	Caini și pisici	Primate
1. Substanțe folosite sau care se				

intenționează a fi folosite în special în agricultura				
2. Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în industrie				
3. Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în gospodării				
4. Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special ca și cosmetice sau obiecte de toaleta				
5. Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special ca aditivi alimentari în consumul uman				
6. Riscul potențial sau actual al contaminării în mediul înconjurător general				

ST

TABELUL 4

Numărul animalelor folosite în procedurile legate de boli și alte tulburări în (anul) în (Partea)

T

--	--	--	--	--

	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozatoare și iepuri	Caini și pisici	Primate
1. Cancer (excluzând evaluarea riscurilor carcinogenice)				
2. Bolile cardiovasculare				
3. Tulburări nervoase și mentale				
4. Alte boli la oameni și animale				

ST

Nota: Când o procedura acoperă cancerule pentru oricare din punctele de la 2 la 4, trebuie sa fie facuta o clasificare a cancerelor.

TABELUL 5

Numărul animalelor folosite în proceduri
necesitate de lege în (anul) în (Partea)

T

	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozatoare și iepuri	Caini și pisici	Primate
Numai Părțile				
Numai alte Părți				

Ambele				
--------	--	--	--	--

ST

PROTOCOL

de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate
utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice*)

*) Traducere.

Strasbourg, 22 iunie 1998

Statele membre ale Consiliului Europei și Comunitatea Europeană, semnatare ale prezentului protocol la Convenția europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice, deschis pentru semnare la Strasbourg pe 19 martie 1986, în ceea ce privește Convenția, care include prevederi generale menite să încerce salvarea animalelor care sunt folosite pentru experimente și alte scopuri științifice de suferință, durere și disconfort și pentru ca statele membre să impună limite în folosirea animalelor pentru experimente și alte scopuri științifice, cu scopul de a înlocui asemenea folosințe, ori de câte ori este posibil, prin descoperirea unor măsuri alternative și încurajarea folosirii acestor măsuri alternative,

luând în considerație natura tehnică a acestor prevederi incluse în anexele la Convenție, recunoscând nevoia de a asigura punerea în acord a acestor prevederi cu rezultatele cercetării în teren, au fost de acord asupra următoarelor:

ART. 1

Articolul 30 al Convenției va fi amendat după cum urmează:

"1. Părțile vor organiza, după 5 ani de la intrarea în vigoare a acestei Convenții și la fiecare 5 ani după aceea sau mai frecvent, dacă majoritatea părților o va cere, consultări multilaterale cu Consiliul Europei pentru a examina aplicarea prezentei convenții și pentru a aviza revizuirea sau extinderea oricăreia dintre prevederile sale.

2. Aceste consultări se vor realiza la intalnirile stabilite de secretarul general al Consiliului Europei. Părțile vor comunica numele reprezentanților proprii secretarului general al Consiliului Europei cu cel puțin doua luni înainte de fiecare intalnire.

3. Depinzand de prevederile Convenției, părțile trebuie sa stabilească reguli de procedura pentru consultări."

ART. 2

Convenția va fi suplimentata cu o noua parte, partea XI "Amendamente", incluzând un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

"1. Orice amendament la anexele A și B, propus de către o parte sau de către Comitetul de Miniștri ai Consiliului Europei, trebuie sa fie comunicat secretarului general al Consiliului Europei și retrimis de acesta statelor membre ale Consiliului Europei, Comunităților Europene și altor state nemembre care adera la Convenție sau care au fost invitate sa adere la aceasta, în acord cu prevederile art. 34.

2. Orice amendamente propuse în acord cu prevederile paragrafului precedent trebuie sa fie examinate în mai puțin de 6 luni după data retransmiterii de către secretarul general, în cadrul unei consultări multilaterale, și pot fi adoptate de doua treimi din majoritatea părților. Textul adoptat trebuie sa fie retransmis părților.

3. După 12 luni de la adoptarea în cadrul unei consultări multilaterale, orice amendament trebuie sa între în vigoare, mai puțin în cazurile în care o treime din numărul partii a notificat obiecții."

ART. 3

Articolele 31-37 ale Convenției vor deveni art. 32-8.

ART. 4

1. Prezentul protocol va fi deschis pentru semnare semnatarilor Convenției, care pot deveni părți la acesta prin:

- a) semnarea fără rezerve privind ratificarea, acceptarea ori aprobarea; sau
- b) semnarea acordului pentru ratificare, acceptare sau aprobare, urmată de ratificarea, acceptarea ori aprobarea propriu-zisa.

2. Un semnatar al Convenției nu poate sa semneze prezentul protocol fără rezerve privind ratificarea, acceptarea și aprobarea, nici sa depună instrumentul de ratificare, acceptare sau aprobare, dacă nu a depus deja instrumentele de ratificare, acceptare ori aprobare la Convenție sau cel puțin sa fi depus instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare simultan pentru Convenție și Protocol.

3. Statele care acced la Convenție pot, de asemenea, sa acceada la prezentul protocol.

4. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau accedere vor fi depozitate la secretarul general al Consiliului Europei.

ART. 5

Prezentul protocol va intra în vigoare în a 12-a zi după data la care toate părțile la Convenție au devenit părți la prezentul protocol, în acord cu art. 4.

ART. 6

Secretarul general al Consiliului Europei trebuie să facă o notificare statelor membre ale Consiliului Europei, altor părți la Convenție și Comunității Europene în ceea ce privește:

- a) orice semnare fără rezerve privind ratificarea, acceptarea sau aprobarea;
- b) orice semnare cu rezerve privind ratificarea, acceptarea sau aprobarea;
- c) orice depozitare a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau accedere;
- d) orice data a intrării în vigoare a prezentului protocol, în acord cu art. 5 al acestuia;
- e) orice alt act, notificare sau comunicare legată de prezentul protocol.

Semnatarii, fiind împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezentul protocol.

Întocmit la Strasbourg la 22 iunie 1998, în limbile engleza și franceza, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depozitat în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va trimite copii certificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, altor părți la Convenție și Comunităților Europene.
